

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 44. Ritus Ecclesiastici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Sæculum XI. S. Scripturæ allegorice explicatos, apparitionem mortuorum, aut Historias prodigiosas magis quam verisimiles. *Stilus* vero, licet longus & perplexus, tamen vehementer movet.

A.C. 1072.
v. *Opusc.* 33.
34. &c.

§. XLIV.

Ritus Ecclesiastici.

Præter Opuscula, quorum antea memini, notatu præ ceteris digna videntur sequentia. Tractatus de Horis Canonice, in scriptus cuidam Optimato Laico, cui præscribit eas quotidie recitare, quod omnium Christianorum Officium id exigeret. Septem horas commemorat diurnas, Matutinum seu Laudes, est enim una & eadem Hora, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, Vesperas, & Completorium, & de nocte Vigilias seu Nocturnos, quibus populum non interesse dicit. Sive alia divisione Horas quatuor nocturnas numerat, nempe Vesperas, Completorium, Nocturnos, & Matutinos, ceteras vero quatuor diei tribuit. Notat diversitatem Officii Clericorum & Monachorum, qualem hodieque videmus, item Symbolum S. Athanasii ad primam nuper fuisse adjectum. Optimatem, cui scribit, hortatur, ut nunquam præcepto Horas recitandi desit, ne quidem iter faciens equo vectus, aut quocumque negotio occupatus.

c. 2.

c. 6.

c. 2. 4. 5.

c. 3.

cupetur. Unde satis colligimus, singulas Horas proprio tempore fuisse recitandas. Tum subjungit: *Si legere non didicisti, desiderio tuo sola Oratione Dominica satisfacere poteris.* Istud haud dubie ita accipiendum, quod hæc Oratio multoties repetenda fuerit. Item ad recitandas quotidie Horas Sanctæ Virginis hortatur.

Quosdam Anachoretas dubium subiecit, an solis Officium recitantibus pendenda esset Benedictio ad Lectiones, & an ante Orationem Dominicam dicendum: *Dominus vobiscum!* objiciebant enim: *ad quem hæc verba dirigemus? num ad lapides aut asseres nostræ cellulæ?* Alii nec apicem, de his, quæ Traditione Ecclesiastica accepissent, omittere audebant. S. Petrus Damiani de hac Quæstione Tractatum particularem scripsit directum ad quemdam Reclusum, nomine Leonem, quem in vita Spirituali Patris & Magistri loco habebat, & respondit, soli Officium recitanti omnia esse pronuncianda, non secus ac si Horas in Congregatione recitaret, *quia recitans Officium Canonicum, inquit, nomine totius Ecclesiæ quam repræsentat loquitur.* *Alias omnia illa, quæ numero plurali proferuntur, qualia sunt Invitatorium, Venite exultemus, atque etiam, Oremus, rescindenda erunt.* Et Ecclesiæ Doctores

Sæculum XI.
A.C. 1072.

c. 7.

Horæ
Canonicæ.

Opusc. II.

c. 5. 6. 7.

K 3 aliud

Sæculum XI. *aliud Officium privatis, aliud publice, re-*
 A.C. 1072. *citantibus componere noluerunt.*

Opusc. 39. S. Petrus queritur, sermone ad Ar-
 c. 2. chiepiscopum Vesuntinum directo, quod
 Clerici ad officium Divinum quin etiam
 ad Missam plerumque sederent. Affir-
 mat, non solum Clericis, sed etiam Lai-
 cis & mulieribus ad officium Divinum
 standum esse, nec decere, si sedeant, nisi
 ad Lectiones Nocturnorum, aut si forte
 aliqua infirmitate stare prohibeantur.
 Dicit, multos se vidisse etiam Laicos ad
 Officium Divinum sine ullo sustentacu-
 lo semper stantes.

Opusc. 54. In quodam Opusculo Eremiticis in-
 scripto jejunium Sabbatinum stabilire
Sup. l. LIX. conatur, quod ex Ecclesia Romana, in
S. 28. 74. qua semper viguerat, in totum Occiden-
 tem propagari cœperat. In illo Tracta-
 tu hæc verba habet cedro digna: *Sum-*
mopere nobis cavendum est, carissimi Fra-
tres, ne rigor bujus vitæ sanctissimæ (de
monasticis ipsorum institutis loquitur)
nostra ætate relaxetur, paulatim deficiat,
& penitus aboleatur. Scimus, quod In-
stitutum olim rigidissimi hodie vix aliqua
superfint vestigia; sicut vero ea, quæ An-
tecessores nostri omiserunt, nos non redu-
cimus, ita, qui nobis successuri sunt, so-
cordiæ nostræ damna non reparabunt, nos-
que non nostræ modo desidiæ rei, sed etiam
alienæ

aliena causa erimus. Dicent, se Patri- Sæculum XI.
bus suis non esse meliores, atque vitæ in- A.C.1072.
stitutum, quale invenissent, arripuisse. ()*

Tanta infamia ævum nostrum liberemus,
ac virtutum exempla, a Patribus nostris
accepta, integra fide ad filios nostros trans-
mittamus. In alio Scripto ad suos Ana- Opuſc. 55.
choretas S. Petrus Damiani hortatur, ut
in quibusdam Vigiliis jejunium, quod
omittebatur, servarent. Talis erat Vi-
gilia Natalis Domini, qua die non nulli,
quamvis usque ad occasum abstinere,
vinum bibebant, plures dapes ad ignem
paratas & magna cura conditas comede-
bant. Aliquorum etiam ex Clericis hæc
culpa erat obtendentium, sic vires can-
tandis Psalmis melius suffecturas. Præ-
scribit jejunium in Vigilia Epiphaniæ, &
Missam non ante Nonam celebrare,
quamvis jam tunc consuetudo contraria
invalesceret. De Sabbato Sancto agens
dicit, hac die jejunium majore rigore
quam aliis Sabbatis fuisse servatum, sed
in quibusdam locis non nihil relaxari,
infirmorum causa, aut illorum, qui a re-
motiore regione ad accipiendum Baptis-
mus venissent. Subjungit, in Sabbato
Sancto non licere de die Missam canta-

K 4 re,

(*) Provide, sapienter, solide & quod ex-
 perientia quotidie ostendit, hic S. Petrus Damiani docet.

Sæculum XI.
A.C. 1072. re, sed præceptum esse, ut nocte peragatur, sicque Baptismus universalis inter Jesu Christi mortem & Resurrectionem celebretur. Hortatur ad servandum jejunium Majorum Minorumque Litaniarum, id est in Festo S. Marci & in Rogationibus, non obstante tempore Paschali, atque in omnibus Vigiliis Apostolorum nullo discrimine aut exceptione.

Opust. 41.
l. 1.

Præceptum non celebrandi nuptias in Quadragesima tunc temporis jam a Dominica Septuagesimæ obligabat, atque præter Adventum, etiam ad tempus jejunii ante Festum S. Joannis Baptistæ, quod trium septimanarum erat, extendebatur. Non nulli vero dicebant, illis temporibus matrimonium contrahi posse, si modo conjunctio corporum usque ad tempus differretur, quo nullum præceptum nuptias prohiberet. S. Petrus Damiani in hunc errorem vehementius invehitur, affirmans, nulla esse ejusmodi matrimonia, cum conjunctio carnalis non pertineret ad substantiam matrimonii, quod præcipue in consensu duorum publico & solemniter consisteret. Notat etiam, quod Canones quadraginta dierum pœnitentiam injunxerint conjugibus, qui in Quadragesima se non continerent.